

MINÄ SUOMESSA

Minä Suomessa. Mitä kirjoittaa, mistä puhua? Jos teemana olisi ”Minun Suomi”, silloin on paljon kerrottavaa. Minä siis minä. Suomessa.

Olin lukiolainen, kun sain koiran lahjaksi. Koirani oli niin ihana, että halusin antaa erikoisen nimin. Siskon kirjahyllystä löysin suomensanakirien ja sieltä sana ”pieni”, koska koirani oli pienikokoinen, se sai nimensä Pieni. ”Pieni, Pieni tullee tänne!” Se oli minun ensimmäinen suomenkielinen sana. Mitä tiesin Suomesta kotimassani, Vilnassa? No, että Suomi on meidän pohjoinen naapuri ja ystävä. Suomi se Alvar Aalto ja Finlandia- talo, Sibelius ja Finlandia- sinfonia, Laplandia ja Joulu Pukki –Ded Moroz-Santa Claus, Kalevala-eepos. Hyvä käännetty äidinkielellä Kalevala oli minulla jo silloin. Tiesin, että Suomessa on paljon järviä ja tiesin miksi.

Pyhä Luukas kävi Suomen yli. Hänellä oli kädessään iso vesitynnyri. Pyhä Luukas ihaili suomen tähtitaivasta, kompastui kiveen ja vesi kaatui maahan. Vettä lensi ja satoi maahan ja muuttui järviksi. Siksi Suomessa on niin paljon järviä. Kaunis legenda. Mutta huomaisin, että suomalaisille tämä legenda ei ole tuttu. Miten voi elää niin kauniissa maassa ja ei tiedä miksi suomen taivaassa on niin paljon tähtiä, maassa on paljon kiviä ja järviä? Ja miksi tätä kaunista maata suomalaiset kutsuvat Suomeksi, muuta kaikki muut Finlandeksi? Yksi tiedonlähde, johon saa luottaa, selittää sanan Finland alkuperän näin: ”finn” saksan kielellä suopaikan asukas. Sana ”Suomi” – sanasta suomaa. Se on minun löytöni.

Näin tapahtui, että kohtalo vei minut Suomeen... Menen naimisiin ja muutin Suomeen.

”Alussa oli suo, kuokka ja... Jussi...”

Alussa oli rakkaus, stressi ja pelko... Pelko synnytti stressiä, stressi tappoi rakkautta...

90-luku. Lama. Lama. Lama. Konkurssi. Työttömyys. Ilmassa oli levottomuutta.

Niin vaikeassa koko Suomeen ajassa minä ja poikani aloitimme uuden elämään.

Kulttuuriero ja kulttuurishokki, mitä se on? Miksi illalla, kun voi kävellä käsikoukkua kaupungilla, kadut ovat tyhjiä, ei ole ketään? Miksi vastaan tulevat ihmiset katsovat vain alaspäin? Miksi minä olen tällä? Miksi? Missä vastaus?

Aloitin etsiä vastauksia ja lukea kirjoja psykologista, kulttuurista, historiasta... Suomensanakirja ja kielioppikirja olivat avuksi.

Ajoi busilla Tampereelta Kotkaan ja katsoin ikkunasta. Näin vain metsää ja peltoa. Metsä ja pelto, metsä ja pelto. Pellon keskellä kivien ja juurien, kämärien kasaa. Ja minä ymmärsin!

Että saada peltoa ja laittaa siemeniä ja syksyllä korjata satoa, täyty valloittaa maa metsästä. Se voi tehdä vain kovalla työllä. Kaataa metsä, raivata kannot ja kivet pois voi vai epäpuheliias, sinnikäs ja työteliäs ihminen. Kuin Jussi. Tämä ihminen on suomalainen. Tästä kotoisiin on suomalainen mentaliteetti. Jos Suomessa paistaisi ympäri vuoden aurinko ja kasvaisi banaania, suomalaiset olisivat tanssia ja laulaa. ”Suomen suvi on kaunis. Mutta lyhyt”. Talvi on kylmä ja pitkä. Luonto on ankara. Pitää säästä voimaa. Työtä, työtä. Vuodessa vain kaksi juhlaa Juhannus kesällä ja Joulu talvella.

Suuri kirjailija sanoi ”Kauneus pelastaa maailman”. Ehkä kauneus voi pelastaa minut?

Ja minä aloitin etsiä kauneutta. Suomessa se on helppo tehdä. Suomen luonto on ankara ja erinomainen. Mutkikkaat kallion kuviot, isot ja pienet meren saaret, salaperäiset metsät ja tuhannet järvet. Kiitos Luukkaalle.

Etsin kauneutta ja löysin sen lähellä. Minun uudet suomalaiset ystävät näyttivät ja kertoivat minulle Kotkasta. Ihmeellisesti kaunit maiselmat ja rikas historia käänsivät minun huomioni pois raskaista

ajatuksesta ja antoivat ja antavat edelleen voimaa elää. Kotka on minun pikku Suomi. Kotkassa minun on helppo hengittää.

Minä säilytin oman identiteettin. Ymmärsin ja hyväksyin suomen kulttuurin. Alloitin ymmärtää ja puhua suomea. Löysin uuden rakkauden.

Oma maa mansikka muu maa mustikka. Ei ole välttämättä. Molemat maat voivat olla mansikan makuisia.

Masta maahan maan tavalla. Olen sama mieltä, mutta jos tuoda uudet tavat, traditiot ja positiivisuutta, me kaikki olemme entistä vain rikkaampia.

Suomessa minä olen nainen, ystävä, naapuri, työkavari, äiti, kulta...ja kotkalainen. Ja maahanmuuttaja. Ikkuisesti. Olenko?